

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0069

Plan działania na rzecz przemysłu stalowego w Europie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie planu działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie (2013/2177(INI))**

(2017/C 093/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł XVII Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 173 (dawny art. 157 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), dotyczący polityki przemysłowej Unii i odnoszący się między innymi do konkurencyjności przemysłu europejskiego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie planu działań dla przemysłu stalowego pt. „Plan działania na rzecz konkurencyjnego i zrównoważonego przemysłu stalowego w Europie.” (COM(2013)0407),
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 10 czerwca 2013 r. zlecone przez Komisję Centrum Studiów nad Polityką Europejską pt. „Ocena wpływu łącznych kosztów na przemysł stalowy”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie regionalnych strategii na rzecz ośrodków przemysłowych w Unii Europejskiej⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. pt. „Zielona księga – ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030” (COM(2013)0169),
- uwzględniając zalecenia z dnia 12 lutego 2013 r. uzgodnione podczas obrad okrągłego stołu wysokiego szczebla w sprawie przyszłości europejskiego hutnictwa⁽³⁾,
- uwzględniając swoją debatę, która odbyła się w dniu 4 lutego 2013 r., po oświadczeniu Komisji, i dotyczyła ożywienia europejskiego sektora przemysłu w świetle bieżących trudności (2013/2538(RSP)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przemysłu hutniczego UE⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. pt. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej” (COM(2012)0582),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie Aktu o jednolitym rynku – następne kroki na ścieżce wzrostu⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2012 r. pt. „Działanie na rzecz stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2012)0299),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2011 r. pt. „Polityka przemysłowa poprawa konkurencyjności” (COM(2011)0642),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w dobie globalizacji⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie inwestowania w rozwój technologii niskoemisyjnych (plan EPSTE)⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/steel-cum-cost-imp_en.pdf

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0199.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/high-level-roundtable-recommendations_en.pdf

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0509.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 72.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 131.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 84.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 lutego 2012 r. pt. „Zapewnienie dostępności surowców dla przyszłego dobrobytu Europy: Projekt europejskiego partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców” (COM(2012)0082),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. pt. „Plan działania w dziedzinie materiałów na rzecz rozwoju niskoemisyjnych technologii energetycznych” (SEC(2011)1609),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 grudnia 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 28 listopada 2013 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając badanie Eurofound na temat organizacji partnerów społecznych: przemysł stalowy,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0028/2014),
- A. mając na uwadze, że po wygaśnięciu Traktatu EWWiS europejskie sektory węgla i stali podlegają postanowieniom Traktatu UE;
- B. mając na uwadze, że europejski sektor węgla i stali ma istotne historyczne znaczenie w kontekście integracji europejskiej i jest podstawą tworzenia wartości dodanej w przemyśle europejskim;
- C. mając na uwadze, że europejski przemysł stalowy jest drugim na świecie pod względem wielkości producentem stali i ma strategiczne znaczenie dla kilku ważniejszych branż przemysłowych w Europie, takich jak transport lądowy i morski, budownictwo, maszyny, produkcja sprzętu AGD, energetyka i obrona;
- D. mając na uwadze, że udział UE w ogólnoświatowej produkcji stali zmniejszył się o połowę w ciągu ostatnich dziesięciu lat, zaś Chiny odpowiadają obecnie za prawie 50 % produkcji światowej;
- E. mając na uwadze, że oczekuje się długoterminowego wzrostu światowego popytu na stal, która nadal będzie podstawowym materiałem dla europejskich łańcuchów wartości w przemyśle i dlatego w interesie Unii Europejskiej leży utrzymanie produkcji wewnętrznej tego surowca;
- F. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna promować politykę rozwoju produkcji przemysłowej we wszystkich państwach członkowskich poprzez zapewnienie miejsc pracy na obszarze UE oraz zapewnienie wzrostu PKB z aktualnego poziomu 15,2 % do poziomu co najmniej 20 % do roku 2020;
- G. mając na uwadze, że przemysł stalowy UE jest ważnym pracodawcą odpowiadającym za 350 000 bezpośrednich miejsc pracy oraz kolejnych kilka milionów miejsc w powiązanych branżach, w tym w łańcuchu dostaw surowców do recyklingu; mając na uwadze, że każda restrukturyzacja wywiera znaczący wpływ w danym obszarze geograficznym;
- H. mając na uwadze, że w porównaniu z innymi sektorami stosunki przemysłowe w przemyśle stalowym są w dużej mierze zorganizowane; mając na uwadze, że przejawia się to wysokim stopniem uzwiązkowienia, silnie zaznaczającą się obecnością organizacji pracodawców, które są bardzo rozpowszechnione, oraz szerokim zakresem rokowań zbiorowych; mając na uwadze, że widoczne jest to na szczeblu europejskim, gdzie przemysł stalowy jest liderem w rozwijaniu stosunków z partnerami społecznymi ⁽³⁾;
- I. mając na uwadze, że pomimo stałych wysiłków przemysłu stalowego w zakresie badań i rozwoju oraz inwestycji mających na celu zmniejszenie oddziaływania na środowisko i optymalizacji zasobooszczędności, jego konkurencyjność na szczeblu ogólnoświatowym jest zagrożona na skutek kilku czynników:
- nastąpił znaczny spadek popytu na stal ze względu na kryzys finansowy i gospodarczy oraz ze względu na zmiany strukturalne dotykające niektóre sektory wykorzystujące stal;

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽³⁾ Eurofound (2009).

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- koszty operacyjne sektora są nadmiernie wysokie w porównaniu z kosztami konkurencji;
 - istnieje silna konkurencja ze strony państw trzecich, które nie funkcjonują według tych samych solidnych standardów regulacyjnych co w UE;
- J. mając na uwadze, że ocena łącznych kosztów sektora stalowego wykazuje, iż przestrzeganie unijnych przepisów warunkuje znaczną część marży zysku unijnych producentów stali;
- K. mając na uwadze obserwowane trudności, które unijna polityka ochrony środowiska i polityka energetyczna stwarzają dla prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze produkcji żelaza i stali, w szczególności jej skutki w postaci podwyższania ceny energii i braku konkurencyjności unijnej produkcji na rynku światowym;
- L. mając na uwadze, że koszty energii stanowią do 40 % wszystkich kosztów operacyjnych oraz że ceny energii elektrycznej dla przemysłowych użytkowników końcowych w UE ograniczają konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw na zglobalizowanym rynku;
- M. mając na uwadze, że przemysł stalowy, w szczególności sektor stali specjalnej, ma charakter w pełni globalny i Europa boryka się z silną konkurencją ze strony państw trzecich, podczas gdy koszty produkcji w UE są wyższe ze względu na jednostronne obciążenia kosztowe w UE spowodowane głównie przez politykę energetyczną i politykę przeciwdziałania zmianie klimatu UE, co prowadzi do sytuacji, w której ceny gazu w UE trzykrotnie lub czterokrotnie, a ceny energii elektrycznej dwukrotnie, przekraczają ceny w USA;
- N. mając na uwadze, że więcej złomu stalowego jest eksportowanego z UE niż importowanego do niej i z tego powodu UE traci znaczące ilości cennego surowca wtórnego, często na rzecz produkcji stali w krajach, których ustawodawstwo w zakresie ochrony środowiska nie jest tak rozwinięte jak prawodawstwo UE; mając na uwadze, że przemysł stalowy UE jest uzależniony od przywozu surowców, podczas gdy na 40 % surowców przemysłowych na świecie nałożono ograniczenia wywozowe, a Europa eksportuje duże ilości złomu stalowego, na który wiele krajów nakłada ograniczenia wywozowe;
- O. mając na uwadze, że perspektywy na zatrudnienie w sektorze stalowym dają powody do poważnych obaw, ponieważ w ciągu ostatnich kilku lat w Europie ubyło ponad 65 000 miejsc pracy z powodu zmniejszania wydajności lub zamykania zakładów;
- P. mając na uwadze, że obecny kryzys stwarza ogromne problemy społeczne dla dotkniętych nim pracowników i regionów, oraz mając na uwadze, że przedsiębiorstwa zaangażowane w proces restrukturyzacji powinny działać zgodnie z zasadami odpowiedzialności społecznej, gdyż, jak pokazuje doświadczenie, udana restrukturyzacja nie jest możliwa bez odpowiedniego dialogu społecznego;
- Q. mając na uwadze, że obecny kryzys spowodował światową nadprodukcję stali; mając jednak na uwadze, że w 2050 r. spodziewane wykorzystanie stali i innych podstawowych metali wzrośnie dwukrotnie lub trzykrotnie w stosunku do obecnego poziomu i europejski przemysł stalowy musi w następnych latach przeżyć to załamanie, inwestować i zwiększać swoją konkurencyjność;
- R. mając na uwadze, że udana pod względem gospodarczym i odpowiedzialna pod względem społecznym restrukturyzacja wymaga uwzględnienia jej w długofalowej strategii, której celem jest zapewnienie i wzmocnienie zrównoważonego charakteru oraz konkurencyjności przedsiębiorstwa w dłuższej perspektywie czasowej;
1. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji na rzecz przemysłu stalowego w Europie jako ważny element mający zapobiegać dalszemu przenoszeniu produkcji stali poza Europę;
 2. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji, zgodnie z którym kontynuowany jest dialog pomiędzy instytucjami UE, dyrektorami z branży i związkami zawodowymi w postaci stałego okrągłego stołu wysokiego szczebla ds. stali oraz komitetów europejskiego sektorowego dialogu społecznego;
 3. z zadowoleniem przyjmuje powołanie grupy wysokiego szczebla dla przemysłu stalowego, ubolewa jednak nad niską, ograniczającą się do jednego spotkania rocznie, częstotliwością posiedzeń tej grupy; uznaje uczestnictwo jednostek regionalnych i lokalnych w procesie za niezbędne, gdyż pozwoli to zwiększyć poziom uczestnictwa regionów europejskich, w których zlokalizowane są spółki stalowe w pracach grupy wysokiego szczebla dla przemysłu stalowego w celu promowania wśród głównych zainteresowanych podmiotów państw członkowskich współpracy, wymiany informacji i dobrych praktyk;
 4. podkreśla, że obecne prawo konkurencji i przepisy dotyczące subwencji zapewniają stabilne warunki ramowe dla sektora stalowego; wzywa Komisję do dalszego zdecydowanego ścigania i karania przypadków zakłócania konkurencji;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

I. POPRAWA WARUNKÓW RAMOWYCH

I.1. Pobudzenie popytu

5. podkreśla, że trwały wzrost gospodarczy zależy od silnego przemysłu europejskiego i dlatego apeluje do Komisji i państw członkowskich o wsparcie strategicznego rozwoju kluczowych sektorów wykorzystujących stal, stymulowanie warunków inwestowania, w tym w badań i innowacji oraz rozwoju umiejętności, tworzenie zachęt dla wydajnych i uczciwych procesów produkcyjnych (np. z wykorzystaniem normalizacji i strategii politycznych rządów w zakresie udzielania zamówień), wzmacnianie rynku wewnętrznego oraz wspomaganie realizacji europejskich przedsięwzięć z zakresu rozwoju infrastruktury we współpracy ze wszystkimi podmiotami;

6. uznaje budownictwo za jeden z głównych sektorów wykorzystujących stal, dlatego w celu wzmocnienia tego sektora należy przeprowadzić w UE dogłębne badanie dotyczące wzrostu publicznych robót budowlanych, nie tylko w zakresie infrastruktury transportowo-komunikacyjnej, lecz również w zakresie robót budowlanych związanych z takimi sektorami, jak szkolnictwo, kultura, administracja publiczna; należy również uwzględnić kwestie związane ze zrównoważonym budownictwem oraz efektywnością energetyczną;

7. podkreśla znaczenie partnerstwa transatlantyckiego oraz możliwości jakie ono stwarza w kontekście handlu i inwestycji na rzecz wzmocnienia wymiany handlowej i popytu w kluczowych sektorach wykorzystujących stal oraz zwraca w związku z tym uwagę na konieczność przeprowadzenia negocjacji bez uszczerbku dla konkurencyjności przemysłu europejskiego w żadnym z tych sektorów;

8. zwraca się do Komisji o ustanowienie instrumentu dogłębnej analizy rynku stali, który pozwalałby uzyskać dokładne informacje na temat równowagi między podażą stali a popytem na stal w skali europejskiej i ogólnosiwiatowej z uwzględnieniem recyklingu, z rozróżnieniem na strukturalne i cykliczne elementy rozwoju tego rynku; uważa, że monitorowanie rynku stali mogłoby znacząco przyczynić się do przejrzystości rynków stali i złomu, a także pozwoliłoby uzyskać cenny wkład na rzecz działań naprawczych i aktywizujących, które są niezbędne ze względu na cykliczny charakter przemysłu stalowego;

9. zwraca się do Komisji o wykorzystanie tego instrumentu analizy rynku do przewidywania rodzajów ryzyka oraz do zbadania, w jaki sposób zamykanie zakładów wpływa na ożywienie tego sektora;

I.2. Zatrudnienie

10. uważa, że Komisja, państwa członkowskie, branża oraz związki zawodowe powinny współpracować w celu zatrzymania w sektorze stalowym i przyciągania do niego wykwalifikowanych pracowników, utalentowanych, wysoko wykwalifikowanych naukowców i kierowników, a także młodych utalentowanych osób za pomocą programów w tym zakresie do zawodu, zapewniając tym samym dynamiczną i innowacyjną siłę roboczą; przypomina rolę regionalnych uczelni wyższych oraz instytutów badań przemysłowych, których doskonała baza odgrywa dużą rolę przy kształtowaniu uwarunkowań lokalnych na rzecz konkurencyjnego przemysłu stalowego; apeluje do Komisji i państw członkowskich o natychmiastowe wdrożenie działań w celu uniknięcia utraty wiedzy fachowej i zminimalizowania liczby traconych miejsc pracy; domaga się usprawnienia planowania i zarządzania zmianą poprzez promowanie szkolenia, podnoszenie kwalifikacji i wspieranie przekwalifikowania; jest zaniepokojony brakiem systematycznych rozwiązań w sytuacji zmiany pokoleniowej i przyszyłych niedoborów wykwalifikowanej siły roboczej, utraty wiedzy fachowej i kompetencji oraz podkreśla potrzebę zachowania i rozwijania siły roboczej i umiejętności, które są niezbędne dla przyszłej konkurencyjności sektora; apeluje do Komisji o promowanie, poprzez programy „Erasmus dla wszystkich” i „Erasmus dla przedsiębiorców”, sojuszy na rzecz umiejętności sektorowych, w których, na podstawie danych dotyczących potrzeb w zakresie kompetencji oraz ich ewolucji, będzie się opracowywać i realizować ścieżki kształcenia i wspólne metody, w tym w szczególności kształcenia opartego na pracy; w celu ułatwienia i kontrolowania zwolnień monitorowanych personelu zatrudnionego w sektorze, przeprowadzanych w wyniku restrukturyzacji przedsiębiorstw, wzywa do podjęcia działań w celu wzmocnienia instrumentów na rzecz pracowników i ich kształcenia zawodowego;

11. jest zdania, że brak właściwej polityki przemysłowej prowadzi do utraty trwałej konkurencyjności europejskiego przemysłu, co wynika z nieporównywalnie wysokich kosztów energii; wysokie koszty energii, a w efekcie i surowców, są nie tylko spowodowane koniecznością jej importu z krajów trzecich, ale i przyczynami wewnętrznymi; zgadza się z Komisją, że dotychczasowa restrukturyzacja przemysłu stalowego zrodziła problemy społeczne w wyniku spadku liczby miejsc pracy;

12. domaga się uwzględnienia trudnych warunków pracy i presji na pracowników i podwykonawców w przemyśle stalowym w formułowaniu nowej europejskiej strategii bezpieczeństwa i higieny pracy, a także w wytycznych dotyczących emerytur i innych świadczeń socjalnych, jako że proces produkcyjny jest od nich uzależniony⁽¹⁾; podkreśla, że pracownicy sektora stali są w większym stopniu niż przeciętny pracownik w UE28 narażeni na obciążenie wynikające z charakteru wykonywanej pracy – na zagrożenia fizyczne i problemy zdrowotne związane z wykonywaną pracą;

⁽¹⁾ Eurofound (sprawozdanie planowane na styczeń 2014).

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje trwający dialog społeczny, w którym biorą udział przedstawiciele pracowników oraz powstanie dodatkowych struktur dialogu społecznego (formalnych i nieformalnych), takich jak grupy robocze, grupy sterujące itp., dzięki którym możliwa jest pełniejsza wymiana zdań między pracownikami i przedsiębiorcami;

14. podkreśla, że w celu promowania głębszego dialogu społecznego w europejskim przemyśle stalowym należy zwrócić szczególną uwagę na specyficzny charakter tego sektora, na określenie przyczyn charakterystycznych dla sektora, takich jak ciężki charakter pracy przy produkcji stali, cechy siły roboczej, obawy środowiskowe, rozpowszechnienie innowacji technologicznych i daleko posunięta restrukturyzacja europejskiego przemysłu stalowego;

15. podkreśla, że wdrażanie planu działania powinno koncentrować się również na krótkotrwałym wpływie kryzysu gospodarczego na siłę roboczą oraz konkurencyjność w tym sektorze i wzywa Komisję, aby uważnie monitorowała przypadki zmniejszania wydajności i zamykania zakładów w Europie; uważa, że fundusze UE nie powinny być wykorzystywane do utrzymania działalności gospodarczej niektórych instalacji, ponieważ mogłoby to zakłócić konkurencję między producentami stali w UE, ale tylko do złagodzenia skutków zamykania zakładów lub zwolnień dla dotkniętych nimi pracowników oraz promowania zatrudnienia osób młodych w sektorze;

16. podkreśla, że ograniczenie popytu nie może prowadzić do nieuczciwej konkurencji o miejsca pracy między państwami członkowskimi; w tym kontekście wzywa do znalezienia ogólnoeuropejskiego rozwiązania;

17. wzywa Komisję do promowania inicjatyw mających na celu utrzymanie produkcji stali w Europie, aby w ten sposób zagwarantować odpowiednie poziomy zatrudnienia, wzywa Komisję do promowania inicjatyw, których celem jest zapobieganie zamykaniu zakładów produkcyjnych w Europie;

18. zwraca się do Komisji z prośbą o natychmiastowe i pełne wykorzystanie środków unijnych w celu zmniejszenia skutków społecznych restrukturyzacji przemysłu. apeluje w szczególności o pełne wykorzystanie Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG);

19. jest zdania, że uczestnictwo pracowników w działaniach innowacyjnych i restrukturyzacyjnych jest najlepszym gwarantem powodzenia gospodarczego;

20. podkreśla, że przejście na bardziej zrównoważone procesy produkcyjne i wyroby musi odbyć się z udziałem osób wykwalifikowanych i posiadających znaczne umiejętności oraz apeluje o opracowanie europejskiej strategii szkolenia i kształcenia; z zadowoleniem przyjmuje projekt dotyczący proekologicznego technicznego kształcenia i szkolenia zawodowego (ang. Greening Technical Vocational Education and Training) dla sektora stalowego⁽¹⁾, polegający na wspólnym przeanalizowaniu przez przedsiębiorstwa stalowe, instytuty badawcze i partnerów społecznych zapotrzebowania na umiejętności w zakresie zrównoważenia środowiskowego; wzywa Komisję do dalszego wspierania wdrażania wyników osiągniętych w ramach tego projektu;

21. wzywa Komisję Europejską do przedstawienia planu restrukturyzacji, który umożliwi utrzymanie i stworzenie dobrych miejsc pracy oraz wartości dodanej w przemyśle;

II. DZIAŁANIA SŁUŻĄCE POPRAWIE KONKURENCYJNOŚCI EUROPEJSKIEGO PRZEMYSŁU STALOWEGO

II.1. Bezpieczne dostawy energii po przystępnych cenach

22. zauważa, że ze względu na ograniczone ilości zasobów na kontynencie europejskim ceny energii w UE w ostatnich latach znacznie wzrosły, powodując wyraźny spadek konkurencyjności przemysłu UE w skali globalnej; uznaje, że ceny energii stanowią najważniejsze czynniki kosztotwórcze dla przemysłu stalowego i innych sektorów energochłonnych; uważa, że efektywne funkcjonowanie jednolitego rynku energii, opartego w szczególności na przejrzystości cenowej, jest niezbędnym warunkiem wstępnym, jeśli przemysł stalowy ma być zaopatrywany w bezpieczną i zrównoważoną energię po przystępnych cenach; podkreśla, że konieczne jest uzupełnienie brakujących połączeń transgranicznych i pełne wdrożenie obowiązującego prawodawstwa, aby umożliwić czerpanie korzyści z jednolitego europejskiego rynku energii; popiera wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia wysiłków służących zmniejszeniu przepaści między cenami energii a kosztami między przemysłem UE a jego głównymi konkurentami, z uwzględnieniem strategii poszczególnych państw członkowskich, tak aby odpowiadała ona ich specyficznym warunkom krajowym; uważa, że Komisja powinna w ciągu 12 miesięcy przedstawić konkretne propozycje w tym zakresie;

⁽¹⁾ http://www.gt-vet.com/?page_id=18

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

23. podkreśla, że Komisja powinna bardziej konkretnie i szczegółowo zająć się kwestią ucieczki emisji, a cele polityki przeciwdziałania zmianie klimatu i polityki energetycznej na 2030 r. muszą być technicznie i ekonomicznie wykonalne dla przemysłu UE, a najlepsze przedsiębiorstwa nie powinny ponosić pośrednich lub bezpośrednich kosztów dodatkowych wynikających z polityki przeciwdziałania zmianie klimatu; podkreśla, że przepisy dotyczące ucieczki emisji powinny przewidywać 100 % bezpłatny przydział technicznie osiągalnych poziomów referencyjnych bez redukcji dla sektorów stosujących zabieg ucieczki emisji;

24. zachęca Komisję do rozwijania strategii na rzecz wdrażania energii ze źródeł niskoemisyjnych w celu przyspieszenia ich integracji na rynku energetycznym;

25. uważa, że należy wspierać inwestycje w technologiczne służące jak największemu wykorzystaniu nakładów energii i odzysku energii, na przykład poprzez optymalizację wykorzystania gazów pochodzących z procesów technologicznych i ciepła odpadowego, które można by wykorzystać do produkcji pary wodnej i energii elektrycznej;

26. uznaje za konieczne zwrócenie większej uwagi na długoterminowe umowy między dostawcami energii a przemysłowymi konsumentami energii, obniżenie kosztów energetycznych oraz wzmocnienie międzynarodowych sieci dostaw energii, kluczowych dla peryferyjnych regionów UE; pozwoli to również uniknąć przenoszenia produkcji do państw trzecich i między państwami członkowskimi; podkreśla, że zawieranie długoterminowych umów na dostawy energii może złagodzić ryzyko zmiennych cen energii i przyczynić się do obniżenia cen energii elektrycznej dla konsumentów przemysłowych; wzywa Komisję do opracowania wytycznych dotyczących aspektów konkurencji wiążących się z długoterminowymi umowami na dostawy energii;

27. zachęca Komisję do opracowania strategii dotyczących opłacalnego wykorzystania niskoemisyjnych źródeł energii i stopniowego wycofania dotacji w celu wsparcia szybkiego wprowadzenia na rynek energii elektrycznej takich form energii; uważa, że tymczasem powinna istnieć możliwość rekompensaty kosztów ponoszonych przez sektory energochłonne z tytułu opłat dodatkowych za energię elektryczną, jeżeli są to koszty, których nie muszą ponosić konkurenci spoza UE;

28. podkreśla, że bezpieczeństwo dostaw energii stanowi ważny wymóg w przypadku przemysłu stalowego; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia bezpiecznych dostaw energii poprzez opracowywanie niezbędnych projektów z zakresu infrastruktury energetycznej oraz do określenia właściwych zachęt dla inwestorów w celu zmniejszenia uzależnienia od importowanych paliw kopalnych; zachęca Komisję do propagowania dywersyfikacji źródeł i dróg przesyłu gazu ziemnego oraz do promowania koordynacji i wspierania zabezpieczeń dróg przesyłu płynnego gazu ziemnego; zwraca się do Komisji z prośbą o przeprowadzenie kompleksowej oceny adekwatności wytwarzania energii elektrycznej oraz opracowania wytycznych dotyczących sposobów utrzymania elastyczności sieci elektroenergetycznych;

29. zwraca się do Komisji o sprawozdanie dotyczące monitorowania rozwoju jednostek, których integralność jest zagrożona, wnioskowanego w treści rezolucji Parlamentu z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przemysłu stalowego UE;

II.2. Ochrona klimatu, zasobooszczędność i oddziaływanie na środowisko

30. przypomina, że europejski przemysł stalowy zmniejszył łączną ilość emisji o około 25 % od 1990 r.; zauważa, że stal może być w pełni poddawana recyklingowi bez utraty jakości; uznaje, że wyroby stalowe odgrywają ważną rolę, jeżeli chodzi o umożliwianie przejścia na opartą na wiedzy, niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę; podkreśla znaczenie wysiłków na rzecz dalszego zmniejszania ogólnych emisji pochodzących z przemysłu stalowego;

31. uważa, że europejska produkcja stali powinna zostać utrzymana za pomocą zrównoważonego modelu produkcji stali; apeluje do Komisji o przygotowanie i propagowanie europejskich norm zrównoważonego rozwoju, takich jak znak jakości dla stalowych wyrobów budowlanych (SustSteel);

32. podkreśla znaczenie kosztów logistycznych, w szczególności kosztów transportu morskiego, zaopatrzenia w surowce, bezpieczeństwa dostaw oraz rozwoju gospodarczego powiązanego z rozwojem portów;

33. jest zdania, że Unia Europejska powinna różnicować miejsca dostępu i dystrybucji surowców, ponieważ dla europejskiego przemysłu stalowego niezależnianie się od jedyne go portu przyjmującego surowce ma ogromne znaczenie; uważa, że należy zatem utworzyć centrum dystrybucji minerałów w celu ich dystrybucji na południe i wschód Europy;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

34. uznaje istotną rolę procesów produkcji stali z rudy pierwotnej w UE, biorąc pod uwagę wzrost światowej produkcji stali, oraz ich znaczenie dla zapewnienia konkretnej jakości potrzebnej w wielu europejskich łańcuchach wartości; podkreśla, że produkowanie stali ze złomu zmniejsza nakłady energii o około 75 %, a nakłady surowców – o 80 %; apeluje zatem do Komisji o zapewnienie efektywnego funkcjonowania europejskiego rynku złomu stalowego poprzez zagwarantowanie lepszego funkcjonowania rynków wtórnych materiałów metalowych, poprzez walkę z nielegalnym eksportem złomu, który powoduje straty cennych surowców, których potrzebuje gospodarka europejska oraz poprzez zwiększanie możliwości państw członkowskich w zakresie przeprowadzania kontroli w ramach rozporządzeń dotyczących przesyłania odpadów; zachęca do dalszego rozwoju recyklingu złomu za pomocą zakrojonej na jak najszerszą skalę zbiórki złomu i wykorzystywania złomu w jak największym stopniu, co stanowiłoby sposób na zapewnienie dostępu do surowców, zmniejszenie zależności energetycznej, zmniejszenie emisji oraz przyczynianie się do rozwoju gospodarki obiegowej; popiera inicjatywę Komisji dotyczącą inspekcji i kontroli przemieszczania odpadów w celu unikania nielegalnego eksportu złomu, często do krajów, w których prawo ochrony środowiska jest nieporównywalne z europejskim;

35. wzywa Komisję do przyjęcia całościowego podejścia do zmiany klimatu, środowiska naturalnego, polityki w zakresie energii i konkurencyjności, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych sektorów; uważa, że przy tworzeniu regulacji Komisja powinna szukać synergii umożliwiającej realizację celów w zakresie klimatu i energii, jednocześnie wspierając cele dotyczące konkurencyjności i zatrudnienia oraz minimalizując ryzyko ucieczki emisji i przenoszenia produkcji;

36. wzywa Komisję do przeprowadzenia kolejnego przeglądu wykazu sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji, wykorzystując otwartą i przejrzystą metodologię, z uwzględnieniem roli stali produkowanej w Europie jako czynnika łączącego oraz pośredniego wpływu cen energii elektrycznej na konkurencję; apeluje do Komisji o zapewnienie skuteczności przepisów dotyczących ucieczki emisji poprzez utrzymanie przemysłu stalowego w tym wykazie;

37. podkreśla, że ramy polityki w zakresie klimatu do roku 2030 powinny uwzględniać różnice między sektorami, wykonalność technologiczną i efektywność gospodarczą oraz – przede wszystkim – nie generować dodatkowych kosztów dla najbardziej wydajnych instalacji przemysłowych;

38. jest zaniepokojony wpływem, który ostatnia decyzja Komisji dotycząca krajowych środków wykonawczych państw członkowskich w trzecim okresie handlu uprawnieniami do emisji może wywrzeć na przemysł poprzez zastosowanie międzysektorowego współczynnika korygującego, co świadczy o tym, że dla przemysłu cel ten jest niemożliwy do osiągnięcia nawet przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technologii stosowanych obecnie w Europie, z takim skutkiem, że nawet najbardziej wydajne instalacje w Europie mogą ponieść dodatkowe koszty;

39. podkreśla znaczenie, jakie dla rozwoju przemysłu stalowego ma efektywna i niezawodna infrastruktura oraz przypomina, że 65 % wytwarzanej na świecie stali nadal pochodzi z rudy, co sprawia, że inwestycje w odpowiednią infrastrukturę w obrębie całego łańcucha, począwszy od sektora wydobywczego aż po zakłady produkcji stali oraz rynki eksportowe, mają duży wpływ na konkurencyjność w szczególności słabo zaludnionych krajów;

II.3. Równe warunki działania na szczeblu międzynarodowym

40. uważa, że w negocjacjach handlowych należy wspierać gospodarcze i strategiczne interesy Unii i jej państw członkowskich, a także stosować podejście wzajemne, które uwzględnia dostęp do nowych rynków, dostęp do surowców, ryzyko ucieczki emisji i inwestycji, równe warunki działania oraz przecieki wiedzy fachowej; uważa, że strategie powinny odzwierciedlać różnice pomiędzy gospodarkami krajów rozwiniętych, głównych krajów wschodzących i krajów najsłabiej rozwiniętych; podkreśla, że dostęp do nowych rynków eksportowych gospodarek wschodzących, na których europejska stal może być sprzedawana bez napotykania barier handlowych, będzie miał rozstrzygające znaczenie dla siły i potencjału rozwoju europejskiego przemysłu stalowego; ubolewa, że niektórzy z naszych partnerów handlowych stosują nieuczciwe środki restrykcyjne, takie jak ograniczenia inwestycyjne i preferencje w zakresie zamówień publicznych służące ochronie krajowego przemysłu hutniczego, które poważnie utrudniają eksport stali z UE; ubolewa również nad tym, że od początku ogólnoswiatowego kryzysu w 2008 r. państwa trzecie coraz częściej stosują środki protekcyjnistyczne, aby wspierać swój przemysł hutniczy;

41. wzywa Komisję Europejską, aby w przyszłych umowach handlowych ujęła zapisy znacząco poprawiające szanse eksportowe i możliwości dostępu do rynku dla europejskiej stali i wyrobów stalowych;

42. popiera wniosek Komisji, aby przed podpisaniem umów o wolnym handlu przeprowadzać ocenę skutków uwzględniającą także stal, biorąc pod uwagę łańcuch wartości produkcji UE i przemysł europejski w kontekście ogólnoswiatowym; zwraca się do Komisji o regularne ocenianie łącznych skutków umów zarówno tych obecnie obowiązujących, jak i będących przedmiotem negocjacji, w oparciu o specyficzne i ściśle określone kryteria, w tym również skutków różnych metod angażowania zainteresowanych stron;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

43. wzywa Komisję do zadbania o skuteczne wypełnianie wszystkich zobowiązań podjętych na mocy obowiązujących i przyszłych negocjacji i umów handlowych; wzywa Komisję do walki z nieuczciwą konkurencją ze strony państw trzecich z proporcjonalnym, szybkim i skutecznym wykorzystaniem odpowiednich środków pozostających do dyspozycji Komisji, takich jak instrumenty ochrony handlu, lub, w razie konieczności, system rozstrzygania sporów w ramach WTO; wzywa Komisję do walki z nieuczciwym protekcjonizmem państw trzecich i do zapewnienia przedsiębiorstw europejskim dostępu do rynków oraz surowców;

44. zauważa, że najczęściej z instrumentów ochrony handlu korzysta przemysł hutniczy; wyraża zaniepokojenie w związku z czasem – średnio dwa lata – jakiego Komisja potrzebuje, aby wdrożyć środki antidumpingowe, podczas gdy w USA ten okres wynosi tylko sześć miesięcy; wzywa Komisję do poczynienia kroków gwarantujących, że UE będzie dysponować skutecznymi instrumentami ochrony handlu, które można szybko zastosować i które umożliwią jej sprawniejsze działanie w przypadku dumpingu, czego wymaga ostra konkurencja, z jaką przemysł europejski ma do czynienia w zglobalizowanej gospodarce;

45. wzywa Komisję do sprawdzenia, czy system „Surveillance 2” zapewnia co najmniej takie same zabezpieczenia w formie nadzoru i monitorowania przed nieuczciwym dumpingiem i dotacjami jak system uprzedniego nadzoru nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali, ustanowiony na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1241/2009;

46. podkreśla, że uczciwy handel wyrobami stalowymi może funkcjonować tylko pod warunkiem przestrzegania podstawowych praw pracowników i norm środowiskowych;

47. jest zdania, że również europejskie przedsiębiorstwa w krajach trzecich powinny wdrażać normy UE w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) i partycypacji pracowników oraz że należy promować rozwój regionalny;

48. zachęca Komisję do wdrażania zaproponowanych środków służących zapewnieniu dostępu do węgla koksującego;

49. zwraca się do Komisji o wsparcie reformy ram prawnych dla rynków finansowych w celu zapobiegania spekulacyjnej zmienności cen, zapewnienia przejrzystości ustalania cen i poprawy bezpieczeństwa dostaw stali, a także surowców;

50. wzywa Komisję do ochrony stali europejskiej poprzez instrumenty prawne mające na celu certyfikację użytkownika końcowego stali nierdzewnej i jej składu fizykochemicznego, m.in. poprzez wprowadzenie certyfikacji jakości dla wyrobów powiązanych ze stalą, tak aby chronić produkcję europejską przed wyrobami bez certyfikatu;

51. popiera wniosek Komisji dotyczący przeciwdziałania nielegalnym rynkom wyrobów stalowych; apeluje do Komisji i państw członkowskich o zbadanie potencjalnych środków zwalczania oszustw związanych z VAT;

II.4. *Badania, rozwój i innowacje*

52. zauważa, że jak najszerze rozpowszechnianie przełomowych technologii ma nadrzędne znaczenie dla zgodności ze ścieżką redukcji CO₂ przewidzianą w planie działania do 2050 r.; z zadowoleniem przyjmuje cel programu ULCOS, a mianowicie identyfikowanie i opracowywanie innowacyjnych technologii produkcji stali o jak najniższych emisjach dwutlenku węgla oraz SPIRE i inne programy mające na celu rozwój nowych gatunków stali, procesów produkcyjnych i recyklingu, a także modeli biznesowych poprawiających wartość, wydajność i zrównoważony rozwój, dzięki czemu wspierana będzie konkurencyjność europejskiego przemysłu stalowego;

53. wzywa Komisję UE do prowadzenia ambitnej polityki w zakresie innowacji, która umożliwia wytwarzanie energooszczędnych i innowacyjnych wyrobów o wysokiej jakości i pozwala UE utrzymać swoją pozycję na coraz bardziej konkurencyjnej arenie międzynarodowej;

54. z zadowoleniem przyjmuje efekty specyficznych instrumentów dla węgla i stali, takich jak Fundusz Badawczy Węgla i Stali, i zachęca Komisję do dalszej pracy z wzorcem rozwijanym od 2002 r.;

55. uznaje za niezbędne rozszerzenie zakresu pomocy na innowacje w sferze wszystkich działań związanych z działalnością hutniczą; dlatego w ramach programu „Horyzont 2020” należy wdrożyć mechanizmy finansowe EBI na rzecz zacieśnienia współpracy w zakresie badań, rozwoju oraz innowacji pomiędzy przedsiębiorstwami stalowymi i regionami, w których się one mieszczą, w celu rozwijania i zrównoważenia działalności gospodarczej;

56. zgadza się z Komisją, że w ramach programu „Horyzont 2020” należy skoncentrować się na projektach demonstracyjnych i pilotażowych dotyczących nowych technologii oraz technologii bardziej ekologicznych, zasobooszczędnych i efektywnych energetycznie;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

57. jest zdania, że należy wprowadzić mechanizmy zachęt, by zaangażować wielkie koncerny międzynarodowe w inwestycje w badania i rozwój na terenie, na którym prowadzą działalność przemysłową, z myślą o wsparciu zatrudnienia i dynamiki tych regionów;

58. ma świadomość wysokiego ryzyka finansowego związanego z rozwijaniem, zwiększaniem skali, demonstrowaniem i wykorzystywaniem przełomowych technologii; popiera tworzenie klastrów, nawiązywanie współpracy w dziedzinie badań i tworzenie partnerstw publiczno-prywatnych, takich jak SPIRE i EMIRI; zachęca do wykorzystywania innowacyjnych instrumentów finansowych, takich jak mechanizmy finansowania oparte na podziale ryzyka, z pierwszeństwem dostępu dla przemysłu stalowego znajdującego się w sytuacji kryzysowej; wzywa Europejski Bank Inwestycyjny oraz Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju do opracowania ram finansowania długoterminowego dla projektów z sektora stalowego;

59. zwraca się do Komisji o dalsze wdrażanie europejskiego partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców w odniesieniu do przemysłu stalowego i względem łańcucha wartości surowców, a w szczególności metod recyklingu oraz nowych modeli biznesowych;

o

o o

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
